

[Per Hækkerup.]

gen til legater og lån, nemlig med henholdsvis 4 og 2 mill. kr.

De øvrige ændringsforslag er på linie med disse mere afgørende ændringer, som jeg har omtalt.

Udvalget er enig om at indstille ændringsforslagene til vedtagelse her ved anden behandling og lovforslaget, således ændret, til vedtagelse ved tredje behandling.

Jeg vil imidlertid også gerne have lov at gøre nogle bemærkninger som ordfører for mit parti i anledning af de ændringer, der er foreslået. Vi havde ønsket, at det ville have været muligt at gennemføre lovforslaget, som det oprindeligt var fremsat af regeringen; vi betragtede ikke dette forslag som så overordentlig voldsomt, mente ikke, det skød over målet. Vi fandt tværtimod, at den højtærede ministers forslag var en rimelig forbedring, som tog hensyn til de stærke ønsker, der har været fremført i den offentlige debat, ikke mindst naturligvis fra de forskellige kategorier af studerende. Vi må erkende, at vi ikke har været i stand til at trænge igennem med vort ønske om en uforandret vedtagelse af lovforslaget. På den anden side må vi erkende, at den forøgelse af de midler, der igennem uddannelsesfonden bliver stillet til rådighed for den studerende ungdom, er væsentlig. I øjeblikket er det således, at de midler, der årligt uddeles af uddannelsesfonden, andrager 1½ mill. kr., og dette beløb bliver nu forhøjet til 6 mill. kr., det vil sige, at det pågældende beløb firedobles. Dette betragter vi som en væsentlig forbedring, og derfor kan vi med tilfredshed tilslutte os dette resultat. Men det skal ikke skjules, at vi naturligvis er skuffede over, at det ikke er muligt at beholde gymnasiasterne og seminarieeleverne indenfor lovens rammer, og det skal heller ikke skjules, at nedskæringen af rådighedsbeløbet naturligvis medfører, at forskellige af de principper, der var nedlagt i lovforslaget, nu ikke vil kunne virkeliggøres i fuldt omfang.

Hvad det angår, at hjælpen til gymnasiasterne er gået ud af lovforslaget, vil jeg understrege, at da vi sidste år gennemførte en ændring i bestemmelserne om skolepenge, afgifter o. s. v., hvorved skoleafgifterne bortfaldt også for mellemskole, realskole og gymnasier, og hvorved der samtidig blev

stillet gratis undervisningsmateriel til rådighed for denne ungdom, betød det naturligvis en forbedring af gymnasiasternes vilkår. Vi havde ønsket, at det havde været muligt at forlænge denne linie ved nu også at gennemføre en egentlig stipendieordning for gymnasiasterne; men vi må dog have lov til at fastholde, at den forbedring, der blev gennemført, betyder en lettelse for disse grupper af unge og derfor også skulle fremme det hovedformål, denne lovgivning har, nemlig at muliggøre en noget anden social sammensætning af de grupper, der får denne uddannelse.

Vi må også beklage, at det har været nødvendigt at lade hjælpen til seminarieeleverne udgå af lovforslaget. Det er jo således, at seminarieelevernes stipendieforhold iøvrigt ordnes ved bevillinger på finansloven. Mig bekendt skete der for nogle år siden en nedsættelse af de beløb, der stilles til rådighed for seminarieelevernes statsunderstøttelse, og da man nu i udvalget har fundet det rimeligt, at spørgsmålet om seminarieelevernes understøttelse fortsat ordnes direkte ved finanslovsbevillinger og ikke gennem lovgivningen om „Ungdommens uddannelsesfond“, vil jeg gerne spørge den højtærede undervisningsminister, om der findes nogen mulighed for, og om ministeren vil virke for, at der kan blive mulighed for at give seminarieeleverne forøgede understøttelser eller stipendier på finansloven, således at de faktisk bliver sidestillet med de grupper af unge, der falder ind under den her foreliggende lovgivning, som den nu bliver formuleret.

Til disse betragtninger ønsker jeg blot at føje den yderligere bemærkning angående låneordningen — som vi fra vor side havde ønsket at gøre så begrænset som muligt — at de bestemmelser i lovforslaget, der nu fastlægger en bestemt fordeling af de midler, som stilles til rådighed til henholdsvis legater og til lån, suppleres med de bemærkninger i betænkningen, hvori det hedder, at for enkelte afgrænsede studieområder kan uddannelsesfondens bestyrelse dog godkende særlige ordninger i forhold til det, man foreslår skal være hovedreglen, nemlig at låneordningen administreres via Dansk Studiefond.

Denne udtalelse om, at der kan godkendes særlige ordninger, er udsprunget af en